

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الله تبارك و تعالی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾

سوره مبارکه شمس، آیه ۹

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

گلچین احادیث درباره نماز اول وقت

شناسنامه مطلب	
t-126	کد مطلب
تزکیه‌ای/تقوای عمومی/ورود به آستان بندگی/مستحبات/نماز اول وقت	رده
مستحبات، نماز، نماز اول وقت، رضوان، وقت اول، حدیث	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نُمُو

nomov.ir

حدیث ۱:

أَلْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ إِسْحَاقَ عَنْ بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الْأَزْدِيِّ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ :

﴿لَفَضْلُ الْوَقْتِ الْأَوَّلِ عَلَى الْآخِرِ خَيْرٌ لِلرَّجُلِ مِنْ وَلَدِهِ وَ مَالِهِ﴾^۱

بکر بن محمد ازدی گوید: امام صادق علیه السلام فرمود:

بی شک برتری و فضیلت اول وقت بر آخر وقت (برای ادای نماز) برای انسان از فرزندان و مالش بهتر است.

حدیث ۲:

مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْخَطَّابِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ سَيْفِ بْنِ عَمِيرَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ قُتَيْبَةَ الْأَعَشِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

﴿إِنَّ فَضْلَ الْوَقْتِ الْأَوَّلِ عَلَى الْآخِرِ كَفَضْلِ الْآخِرَةِ عَلَى الدُّنْيَا﴾^۲

قتیبه گوید: امام صادق علیه السلام فرمود:

فضیلت اول وقت بر آخر آن، به سان فضیلت جهان آخرت بردنیاست.

حدیث ۳:

عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَيْسَى عَنْ يُونُسَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سِنَانٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ:

﴿لِكُلِّ صَلَاةٍ وَقْتَانِ وَأَوَّلُ الْوَقْتِ أَفْضَلُهُ وَ لَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَجْعَلَ آخِرَ الْوَقْتَيْنِ وَقْتًا إِلَّا فِي عُذْرٍ مِنْ غَيْرِ عِلَّةٍ﴾^۳

عبد الله بن سنان گوید: از امام صادق علیه السلام شنیدم که می فرمود:

برای هر نماز دو وقت است و نخستین وقت آن بهتر است، و کسی نباید که آخر وقت را وقت نماز

قرار دهد، مگر آن که عذر موجهی داشته باشد.

۱ - الکافی , جلد ۳ , صفحه ۲۷۴

۲ - الکافی , جلد ۳ , صفحه ۲۷۴

۳ - الکافی , جلد ۳ , صفحه ۲۷۴

حدیث ۴:

عَلِيٌّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنِ ابْنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ عُمَرَ بْنِ أَدِيْنَةَ عَنْ زُرَّارَةَ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَصَلَحَكَ اللَّهُ وَقْتُ كُلِّ صَلَاةٍ أَوَّلِ الْوَقْتِ أَفْضَلُ أَوْ أَوْسَطُهُ أَوْ آخِرُهُ فَقَالَ:

﴿أَوَّلُهُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ مِنَ الْخَيْرِ مَا يُعَجَّلُ﴾^۱

زراره گوید: به امام باقر علیه السلام عرض کردم: خداوند کارهای شما را اصلاح فرماید! آیا نخستین وقت نماز بهتر است، یا وسط و یا آخر آن؟ فرمود: نخستین آن، همانا رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود: به راستی خدای عزوجل عمل نیکی را که زودتر انجام شود، دوست می‌دارد.

حدیث ۵:

الْخِرَائِجُ ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُوسَى الْقَزَّازِ قَالَ:

﴿خَرَجَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ يَسْتَقْبِلُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ وَجَاءَ وَقْتُ الصَّلَاةِ فَمَالَ إِلَى قَصْرِ هُنَاكَ فَنَزَلَ تَحْتَ صَخْرَةٍ فَقَالَ أَذِنَ فَقُلْتُ نَنْتَظِرُ يَلْحَقُ بِنَا أَصْحَابُنَا فَقَالَ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ - لَا تُؤَخِّرَنَّ صَلَاةً عَنْ أَوَّلِ وَقْتِهَا إِلَى آخِرِ وَقْتِهَا مِنْ غَيْرِ عِلَّةٍ عَلَيْكَ أَبَدًا بِأَوَّلِ الْوَقْتِ فَأَذَنْتُ وَصَلَّيْنَا﴾^۲

حضرت رضا علیه السلام به پیشباز جمعی از ظالمان بیرون رفت. که وقت نماز رسید؛ حضرت راه خود را به طرف کوشکی که در آن نزدیکی بود کج کرد و وزیر صخره‌ای فرود آمد و فرمود: اذان بگو.

عرض کردم: منتظرمی مانیم تا دوستانمان هم به ما ملحق شوند.

حضرت فرمود: خدا تو را بیامرزد، هرگز نمازت را، بی دلیل از اول وقت به تأخیر مینداز.

همیشه رعایت اول وقت را بکن؛ پس، من اذان گفتم و نماز خواندیم.

۱ - الکافی، جلد ۳، صفحه ۲۷۴

۲ - بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار عليهم السلام، جلد ۸۰، صفحه ۲۱

حدیث ۶:

أَبِي رَه عَنْ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي خَلْفٍ عَنْ أَبِي الْحَسَنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

﴿ الصَّلَوَاتُ الْمَفْرُوضَاتُ فِي أَوَّلِ وَقْتِهَا إِذَا أُقِيمَ حُدُودُهَا أَطْيَبُ رِيحاً مِنْ قَضِيْبِ الْآسِ حِينَ يُؤْخَذُ مِنْ شَجَرِهِ فِي طَيْبِهِ وَرِيحِهِ وَ طَرَاوْتِهِ فَعَلَيْكُمْ بِالْوَقْتِ الْأَوَّلِ ﴾^۱

سعد بن ابی خلف از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام روایت کرده است:

(عطر) نمازهای واجب که در اول وقت و با آداب و حدود مخصوص به خود خوانده می‌شوند، از برگها و ساقه‌های نورسته و شاداب و با طراوت آس (درخت مورد) خوشبو تر است. پس بر شماست که نماز (واجب) را در اول وقت آن بجای آورید.

حدیث ۷:

أَخْبَرَنِي الْخَلِيلُ بْنُ أَحْمَدَ السَّجَزِيُّ قَالَ أَخْبَرَنَا أَبُو الْقَاسِمِ الْبَغَوِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ يَعْنِي ابْنُ الْجَعْدِ قَالَ أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ قَالَ أَخْبَرَنِي الْوَلِيدُ بْنُ الْعِيزَارِ بْنِ حُرَيْثٍ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَمْرٍو الشَّيْبَانِيَّ قَالَ حَدَّثَنِي صَاحِبُ هَذِهِ الدَّارِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى دَارِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ:

﴿ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. قَالَ الصَّلَاةُ لَوْ قَتَلْتَنِي ثُمَّ أَتَيْتَنِي بِشَيْءٍ قَالَ: بَرُّ الْوَالِدَيْنِ قُلْتُ ثُمَّ أَيُّ شَيْءٍ قَالَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ فَحَدَّثَنِي بِهَذَا وَ لَوْ اسْتَرَدْتُهُ لَزَادَنِي ﴾^۲

ولید بن عیزار می‌گوید: از ابو عمرو شیبانی شنیدم که می‌گفت: خبر داد مرا صاحب این خانه و با دستش به خانه عبد الله بن مسعود اشاره کرد، گفت:

از پیامبر خدا پرسیدم: کدام یک از عمل‌ها نزد خداوند دوست داشتنی تر است؟

فرمود: خواندن نماز در وقت خودش.

گفتم: بعد از آن چه چیز؟ فرمود: نیکی به پدر و مادر، گفتم: بعد از آن چه چیز؟

فرمود: جهاد در راه خداوند. می‌گوید: این‌ها را به من فرمود و من اگر بیشتری پرسیدم، می‌فرمود.

۱ - ثواب الأعمال و عقاب الأعمال ، جلد ۱ ، صفحه ۳۶

۲ - الخصال ، جلد ۱ ، صفحه ۱۶۳

حدیث ۸:

وَرَوَى الْعَيَّاشِيُّ بِالْإِسْنَادِ عَنْ يُونُسَ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

سَأَلْتُهُ عَنْ قَوْلِهِ: الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ أَيْ وَسَوَسَهُ الشَّيْطَانُ؟
 ﴿قَالَ لَا كُلُّ أَحَدٍ يُصِيبُهُ هَذَا وَ لَكِنْ أَنْ يَغْفُلَهَا وَيَدَّعَ أَنْ يُصَلِّيَ فِي أَوَّلِ وَقْتِهَا﴾^۱

به نقل از یونس بن عمار - : از امام صادق علیه السلام پرسیدم: آیا آیه (آنان که از نمازشان غافل اند) ناظر به وسوسه شیطان است؟
 فرمود: نه؛ همه به این مصیبت گرفتارند؛ بلکه منظور، این است که غافل شود و نماز اول وقت را از دست بدهد.

حدیث ۹:

﴿فَقَهُ الرِّضَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِعْلَمَنَّ أَنْ لِكُلِّ صَلَاةٍ وَقْتَيْنِ أَوَّلٌ وَ آخِرٌ فَأَوَّلُ الْوَقْتِ رِضْوَانُ اللَّهِ وَ آخِرُهُ عَفْوُ اللَّهِ وَ نُرْوَى أَنَّ لِكُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثَةَ أَوْقَاتٍ أَوَّلٌ وَ أَوْسَطُ وَ آخِرٌ فَأَوَّلُ الْوَقْتِ رِضْوَانُ اللَّهِ وَ أَوْسَطُهُ عَفْوُ اللَّهِ وَ آخِرُهُ عُفْرَانُ اللَّهِ وَ أَوَّلُ الْوَقْتِ أَفْضَلُهُ وَ لَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَتَّخِذَ آخِرَ الْوَقْتِ وَقْتًا وَ إِنَّمَا جُعِلَ آخِرُ الْوَقْتِ لِلْمَرِيضِ وَ الْمُعْتَلِّ وَ لِلْمَسَافِرِ وَ قَالَ إِنَّ الرَّجُلَ قَدْ يُصَلِّي فِي وَقْتٍ وَ مَا فَاتَهُ مِنَ الْوَقْتِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَهْلِهِ وَ مَالِهِ وَ قَالَ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ فَتَحَتْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ فَلَا أُحِبُّ أَنْ يَسْبِقَنِي أَحَدٌ بِالْعَمَلِ لِأَنِّي أُحِبُّ أَنْ تَكُونَ صَحِيفَتِي أَوَّلَ صَحِيفَةٍ يُرْفَعُ فِيهَا الْعَمَلُ الصَّالِحُ وَ قَالَ مَا يَأْمَنُ أَحَدَكُمْ الْخَدَثَانِ فِي تَرْكِ الصَّلَاةِ وَ قَدْ دَخَلَ وَقْتُهَا وَ هُوَ فَارِعٌ وَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ: الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ قَالَ يُحَافِظُونَ عَلَى الْمَوَاقِيتِ﴾^۲

بدان که هر نمازی دو وقت دارد: اول وقت و آخر وقت. اول وقت خشنودی خداست و آخر وقت عفو و بخشش خداست و [در حدیث دیگری ما] روایت می‌کنیم که هر نمازی سه وقت دارد: اول و وسط و آخر. اول وقت خشنودی خدا، وسطش عفو خدا و آخرش آمرزش خداست. و اول وقت برترین آن است و کسی حق ندارد آخر وقت را انتخاب کند. آخر وقت فقط برای بیمار، علیل و ناتوان و مسافر قرار داده شده است. و فرمود: «شخصی گاهی در وقتی [غیر از اول وقت] نماز می‌خواند و وقتی که از دستش رفته برای او از خانواده و اموالش بهتر است». و فرمود: «زمانی که ظهر شود، درهای آسمان باز شود و دوست ندارم کسی در عمل بر من پیشی گیرد؛ چون دوست دارم پرونده‌ی من اولین پرونده‌ای باشد که عمل صالح در آن بالا می‌رود». و فرمود: «بعد از داخل شدن وقت هیچ‌یک از شما که فارغ و بی‌مشکل است، در مورد ترک نماز از حوادث و سختی‌های روزگار ایمن نیست و خدای عزوجل فرمود: الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ بر اوقات نماز محافظت می‌کنند».

۱ - بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار عليهم السلام، جلد ۸۰، صفحه ۶

۲ - بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار عليهم السلام، جلد ۷۹، صفحه ۳۴۹